

РЕШЕНИЕ

№ 2771

гр. София, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 06.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1595** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на П. П. Е., ЕГН [ЕГН], против Заповед №Л-240/31.01.2022г. на началника на Областна служба „Изпълнение на наказанията“ (О.) – С., с която, на осн. чл.16а, ал.2, т.5 , пр.4 и чл.19, ал.2 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС), чл.194, ал.2, т.4, вр. с чл.200, ал.1, т.12 и чл.2 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР) и чл. 42, т.3 и чл. 103 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Главна дирекция „Охрана“ и Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерството на правосъдието, утвърден със Заповед № ЛС-04-4/02.01.2018г. на министъра на правосъдието, и чл. чл.195 и чл. 206 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „писмено порицание“ за срок от шест месеца.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, немотивирана, неправилна и нищожна. Жалбоподателят твърди, че цялото дисциплинарно производство е водено незаконосъобразно, както и че заповедта е издадена от некомпетентен орган. Жалбоподателят иска от съда да отмени обжалваната заповед. Претендира присъждане на сторените разноски.

Ответникът, началника на Областна служба „Изпълнение на наказанията“ (О.) – С., чрез процесуалния си оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на оспорваната заповед. Моли съда да отхвърли обжалването. Прави възражение за

прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорения административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Оспорваната заповед е връчена на жалбоподателя на 01.02.2022г. Жалбата срещу нея е подадена до АССГ на 08.02.2022г. - в законоустановения срок. Следователно подадената жалба е процесуално допустима.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Заповед № Л-240/31.01.2022г. на началника на началника на Областна служба „Изпълнение на наказанията“ (О.) – С., с която, на осн. чл.16а, ал.2, т.5, пр.4 и чл.19, ал.2 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС), чл.194, ал.2, т.4, вр. с чл.200, ал.1, т.12 и чл.2 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР) и чл. 42, т.3 и чл. 103 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Главна дирекция „Охрана“ и Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към министъра на правосъдието, утвърден със Заповед № ЛС-04-4/02.01.2018г. на министъра на правосъдието, и чл. чл.195 и чл. 206 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „писмено порицание“ за срок от шест месеца, за това, че на 14.12.2021 г. в 16:51 ч. на пост № 1 в ареста на [улица], по време на служба демонстрира близост, като целува и прегръща лицето С. Й. Г. при освобождаването му от ареста. Нарушението е установено от системата за видеонаблюдение.

От представената кадрова справка и събраните по делото доказателства се установява, че младши инспектор П. П. Е. е държавен служител в териториална служба към Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, служител от надзорно-охранителния състав на ареста на ул. Майор Г. В.”, [населено място].

Въз основа на докладна записка рег. № 110/0501.2022г. от инсп. Н. Л. Н. – надзирател IV степен в сектор “Арести” при О. е издадена заповед № Л-32/06.01.2022 г. на началника на О. – С., с която е образувана дисциплинарна проверка и е определен състав на комисията, която да стори това. Жалбоподателят е запознат със заповедта на 11.01.2022г.

В хода на дисциплинарното производство жалбоподателят е дал писмени обяснения рег. № 404/11.01.2022 по описа на О. – С., в които отказва да дава обяснения.

В хода на проверката е установено, че мл. инсп. П. П. Е. застъпва в наряд на 24-часово дежурство в 8:30 часа на 14.12.2021г. до 8:30 часа на 15.12.2021г. Преди това му е извършен инструктаж, съгласно чл.307, ал.1 от ППЗИНЗС.

При проверката като доказателства са събрани проведенният инструктаж на наряда в ареста на [улица] към сектор „Арести“ при О.-С. на дежурството от 08:30 ч. на 14.12.2021 г. до 08:30 ч. на 15.12.2021 г. и Ежедневната нарядна ведомост за носене на службата от надзорно-охранителния състав при арест - [населено място] за времето от 08:30 ч. на 14.12.2021 г. до 08:30 ч. на 15.12.2021 г. От ежедневната нарядна ведомост за носене на службата е установено, че младши инспектор П. П. Е. е бил в наряд на 24 часово дежурство като дежурен по арест на етаж I /пост № 4/.

Прегледани и приобщени към преписката са свалени записи от системата за видеонаблюдение в ареста на ул. „М-р Г. В.“ № 2 за дата 14.12.2021 г. за

времето от 16:50 ч. до 16:55 ч. от камера № 1.

От тях са установили, че младши инспектор П. П. Е., заедно с мл. инсп. Б. М. Д., съпровождат до пост № 1 /КПП-1/ на ареста на ул. „М-р Г. В." № 2 за освобождаване С. Й. Г., който е бил с наложена мярка за неотклонение „задържане под стража" в ареста. Лицето е изчаквано пред входа от свои близки, които го посрещат с прегръдки и целувки. Малко след като се поздравява с тях, Г. се обръща към мл. инсп. П. П. Е., като се прегръщат и целуват за раздяла. След случая, служителят се отправя към ареста.

Приложени са длъжностна характеристика за заеманата длъжност, както и подписана на 07.01.2018 г. декларация за запознаване с Етичния кодекс за поведение на държавните служители от Главна дирекция „Охрана" и Главна дирекция „Изпълнение на наказанията" към министъра на правосъдието.

Изготвена е кадрова справка с рег. № 480/13.01.2022 г. по описа на О.-С. за изясняване на цялостното поведение на държавния служител по време на службата.

Въз основа на описаната фактическа обстановка, предприетите процедури, събраните данни, прегледаните записи от системата за видеонаблюдение, дисциплинарно разследващият орган е направил извод, че не влиза в задълженията на „дежурен по арест" придружаването на освободените лица при напускане на ареста. С поведението си, младши инспектор П. П. Е. е нарушил разпоредбите на чл. 294, т. 11 от ППЗИНЗС, а именно: „Служителите от надзорно-охранителния състав не могат да се държат грубо с лишените от свобода, задържаните под стража лица и близките им, както и да установяват фамилиарни и приятелски отношения с тях". Това действие, осъществено от служителя, представлява нарушение на служебната дисциплина съгласно чл. 42, т. 3 и чл. 103 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от Главна дирекция „Охрана" и Главна дирекция „Изпълнение на наказанията" към министъра на правосъдието, утвърден със Заповед № ЛС-04-4/02.01.2018 г. на министъра на правосъдието.

Прието е, че действията на жалбоподателя представляват дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, за което, съгласно чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР, се предвижда дисциплинарно наказание „порицание" и е предложено на дисциплинарно-наказващия орган на младши инспектор П. П. Е. - надзирател 1-ва степен в ареста на [улица] към сектор “Арести” при О. – С. да бъде наложено дисциплинарно наказание “порицание” за срок от една година.

Служителят се е запознал с изготвената писмена справка с рег. № 769/19.01.2022 г. по описа на О.-С. на 19.01.2022 г. и не се е възползвал от правото си на възражения и предоставяне на доказателства в своя защита, видно от Протокол с рег. № 823/20.01.2022 г. по описа на О.-С..

На 31.01.2022г. на жалбоподателя е връчена покана за изслушване и/или предоставяне на допълнителни писмени обяснения рег. № 1179/27.01.

На 31.01.2022 г. мл. инсп. П. П. Е. е изслушан от дисциплинарно наказващия орган, видно от Протокол от изслушване рег. № 1317/31.01.2022 г. по описа на О.-С.. По време на изслушването, служителят е заявил, че признава и осъзнава извършеното от него дисциплинарно нарушение.

След като се е запознал със справка с рег. № 769/19.01.2022 г. по описа на О.-С., събраните доказателства и представените от служителя писмени обяснения, началникът на О. – С. със заповед № Л-240/31.01.2022г., на осн. чл.16а, ал.2, т.5 , пр.4 и чл.19, ал.2 от ЗИНЗС, чл.194, ал.2, т.4, вр. с чл.200, ал.1, т.12 и чл.2 от ЗМВР и чл.

42, т.3 и чл. 103 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Главна дирекция „Охрана“ и Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към министъра на правосъдието, утвърден със Заповед № ЛС-04-4/02.01.2018г. на министъра на правосъдието, и чл. чл.195 и чл. 206 от ЗМВР, е наложил на мл. инсп. П. П. Е. дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

Съдът е извършил оглед на представения с административната преписка видеозапис от охранителна камера за времето от 16,50 ч. до 16,55 ч. на 14.12. 2021 г., съгласно отбелязването върху самия запис. При него се установява, че в 16,51 часа се появява с гръб жалбоподателят) и освободеното лице. Срещу камерата, по стълбите приближават негови близки. Жалбоподателят отваря вратата, Г. излиза. Жалбоподателят се връща, свидетелят Д. остава до вратата и се здрависва и прегръща освободения, приближават се един към друг, след което и жалбоподателят отново излиза до вратата от външната страна, здрависва се, прегръщат се с освободеното лице и се приближават един към друг, след което се разделят.

Като свидетел е разпитан мл. инсп. Б. М. Д.. Според показанията му, когато се освобождава задържано лице командирът на отделието им е разпоредил да го изпратят извън ареста. След като освободеното лице си е получило вещите, двамата с жалбоподателя са го изпратили до вратата пред ареста. При извеждането извън арестното помещение задържаното лице поискала да попита нещо, в следващия момент го потупал по рамото, и му казал, че „няма нищо“. По мнение на свидетеля поведението на П. Е. при изпращане на задържания е неутрално. Не е виждал да го целува и прегръща. Познават Г., защото е бил задържан години, но нямат лични отношения.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Оспорваната заповед за наложено дисциплинарно наказание е издадена от компетентен орган. Съгласно разпоредбата на чл.16а, ал.1, т.5 от ЗИНЗС, началникът на областна служба "Изпълнение на наказанията" налага дисциплинарни наказания по чл.197, ал.1, т.1-3 от ЗМВР. Приложена е Заповед № ЧР-05-66 от 02.03.2020г. на министъра на правосъдието, с която Н. Г. е назначена за началник на областна служба "Изпълнение на наказанията" – С..

От изложената фактическа обстановка се установява, че производството е проведено в рамките на законоустановения срок, съгласно чл.195, ал.1 ЗМВР, предвиждащ дисциплинарното наказание да се налага в двумесечен срок от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му.

Съдът намира, че е спазено установеното в чл.206, ал.1 ЗМВР изискване дисциплинарно наказващият орган преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по независещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. В хода на дисциплинарното производство жалбоподателят е дал писмени обяснения рег. № 404/11.01.2022 по описа на О. – С., в които отказва да дава обяснения. След запознаване с изготвената обобщена справка, на 31.01.2022 г. мл. инсп. П. П. Е. е изслушан от дисциплинарно наказващия орган, видно от Протокол от изслушване рег. № 1317/31.01.2022 г. по описа на О.-С.. Обясненията са стигнали до наказващия орган, който ги е обсъдил в мотивите на обжалваната заповед. Следователно, производството по издаване на оспорената заповед е проведено при липсата на съществени нарушения на процесуалните правила.

На следващо място, оспорената заповед се явява постановена в съответствие с

изискванията за форма на този вид актове, установени с нормата на чл.210, ал.1 от ЗМВР, предвид направеното в същата посочване на извършителя; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В мотивите си заповедта препраща към справка с рег. № 769/19.01.2022 г. по описа на О.-С., поради което не може да се приеме, че оспорената заповед не е мотивирана.

Оспорената заповед е издадена в противоречие с материалноправните разпоредби на закона.

В чл.19, ал.2 от ЗИЗНС е предвидено, че за държавните служители по ал. 1, т. 1 се прилагат разпоредбите относно държавната служба в Закона за Министерството на вътрешните работи, доколкото в този закон не е предвидено друго. В член 200, ал.1, т.12 от ЗМВР дисциплинарно наказание "порицание" се налага за нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители.

В случая с оспорената заповед жалбоподателят е наказан за нарушение на чл.42, т.3 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Главна дирекция „Охрана“ и Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към министъра на правосъдието, според който в отношенията си с гражданите, задържаните и осъдените лица държавният служител не показва лично отношение и на чл. 103 от Етичния кодекс, който предвижда, че при отношенията си със задържаните и осъдените лица държавният служител запазва неутрално поведение, като действа по начин, който не подлага под съмнение неговата обективност.

От събраните доказателства не се установява с поведението си мл. инсп. Е. да показва лично отношение към освободеното лице С. Й. Г.. От показанията на разпитания свидетел се установява, че изпращането до входа на ареста на задържаните лица им е било разпоредено, а сбогуването е формално и дори да включва прегръдка и целувка (от прегледа на записва не може да се установи дали е имало целувка), то поздравът е формален и не показва лично отношение. Той не се различава по нищо и от поздравите на официални или професионални срещи между непознати лица, които нямат лични отношения, а е по-скоро израз на възпитание и на култура, как точно се изпълнява даден поздрав.

Относно нарушението на член 103 от Етичния кодекс, следва да се има предвид, че към момента на сбогуването със С. Г. той е бил освободен и не притежава качеството задържано или осъдено лице. Не са налице никакви данни в административната преписка, такива не са установени и в дисциплинарното производство, жалбоподателят да не е спазвал неутрално поведение към задържано или осъдено лице включително и към Стеган Г., когато е притежавал такова качество.

Като е наказал жалбоподателя за извършените нарушения на чл.42, т.3 и чл.103 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Главна дирекция „Охрана“ и Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към министъра на правосъдието, административният орган е постановил незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане, на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски, на основание чл.143, ал.1 от АПК. Съдът намира направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение за основателно, поради което същото следва да бъде намалено до 600

лв. с оглед фактическата и правна сложност на делото. Следва да му бъде заплатена и внесената държавна такса в размер на 10 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 65-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № Л-240/31.01.2022г. на началника на Областна служба „Изпълнение на наказанията“ – С..

ОСЪЖДА Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" да заплати на П. П. Е., ЕГН [ЕГН], от [населено място], направените по делото разноси в размер на 610 (шестстотин и десет) лева.

Решението е окончателно, на основание чл.211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: